

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0546
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0475/A/0460

Verzoekende partij	de heer Jurgen VANKERSSCHAEVER vertegenwoordigd door advocaat Tom SWERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18.
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het agentschap RUIMTE EN ERFGOED, afdeling West-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
Tussenkomenende partij	de nv AQUAFIN vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 april 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 13 februari 2015.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor wegenis- en rioleringswerken op de percelen gelegen te 3840 Damme Eienbroekstraat / Heitegemstraat / Hoekestraat / Koolkerkesteenweg / Sabtsweg / St.-Guthagostraat / Westkapellesteenweg / Zuidbroekstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 93 en 66/02A en sectie D nummer 150A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 juni 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 16 juli 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomenende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 17 januari 2017.

Advocaat Karin LIEKENS *loco* advocaat Tom SWERTS voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Yves FRANCOIS voert het woord voor de verwerende partij en advocaat Roy VANDER CRUYSSSEN *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de tussenkomenende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag heeft een relevante voorgeschiedenis

Met een verzoekschrift van 11 oktober 2012 vordert de verzoekende partij bij de Raad van State de vernietiging van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

De tussenkomenende partij verkrijgt op 3 november 2014 van de verwerende een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een rioolzuiveringsinstallatie. Tegen deze beslissing stelt de verzoekende partij met een aangetekende brief van 12 december 2014 een vordering tot vernietiging in bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1415/0232/A/3/0211.

Met het arrest van 13 januari 2015 met nummer 229.800 vernietigt de Raad van State het besluit, van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester in de mate dat in artikel 3, §1, 7° ervan wordt bepaald dat “de aanleg, wijziging of uitbreiding van [...] rietvelden en waterzuiveringsinstallaties met een maximale capaciteit van 1000 IE” handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zijn waarvoor in afwijking van stedenbouwkundige en verkavelingsvoorschriften een vergunning kan worden verleend.

Met een aangetekende brief van 13 maart 2015 informeert de tussenkomenende partij de Raad dat zij verzaakt aan de stedenbouwkundige vergunning die met de beslissing van 3 november 2014 werd verleend. Met het arrest van 15 maart 2016 met nummer RvVb/1516/0797 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 3 november 2014 omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

2.

De tussenkomende partij dient op 3 oktober 2014, bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Brugge-Oostkust', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 in woongebied met landelijk karakter en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen liggen ook deels binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Oostkerke Centrum' goedgekeurd op 06 april 2004, in een zone voor openbare wegen (buurtwegen).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 november 2014 tot en met 6 december 2014, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 24 oktober 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 7 november 2014 voorwaardelijk gunstig.

De Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 18 november 2014 voorwaardelijk gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 26 november 2014 en 22 december 2014 voorwaardelijk gunstig.

De Dienst Waterlopen adviseert op 27 november 2014 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 23 december 2014 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent op 13 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

"...

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften -

Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, art. 4.4.7.§2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte Impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben,

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (verv. BVR 24 juli 2009, art. 1) en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester

...

Art. 3.

§ 1. Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex. Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op :

...

7° de aanleg, wijziging of uitbreiding van ondergrondse voor het openbaar net bedoelde leidingen en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwaters en bijbehorende kleinschalige infrastructuur zoals controlepunten, pomp- en overslagstations (de rest van punt 7° werd vernietigd bij arrest Raad van State nr. 229.800 van 13 januari 2015, zie hieronder);

...

13° werfzones en tijdelijke (grond)stockages met het oog op de uitvoering van de handelingen, vermeld in punt 1° tot en met 12°.

...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente DAMME voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 07/11/014 tot 06/12/2014. Er werd één bezwaar ingediend.

Het bezwaar handelt over:

De bezwaarindiener gaat niet akkoord met de plaatsing van de rioolwaterzuiveringsinstallatie, waartegen hij eerder al bezwaar heeft ingediend, en kan bijgevolg ook niet akkoord gaan met voorliggende wegenis- en rioleringswerken vermits deze naar de RWZI leiden. De twee aanvragen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, aldus bezwaarindiener. Bijgevolg argumenteert hij in zijn bezwaar waarom de RWZI beter op een andere plaats wordt ingeplant, en de riolerings- en wegenwerken anders dienen uitgevoerd.

Evaluatie bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van Damme:

"Het bezwaar betreft in feite een bezwaar tegen de inplanting van de KWZI. Dit werd reeds behandeld bij het aanvraagdossier voor de KWZI en maakt geen deel uit van voorliggend aanvraagdossier. Bezwaar is ongegrond."

Na onderzoek van het bezwaar wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

De beoordeling van het bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van Damme wordt bijgetreden.

De rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Sabtsweg te Oostkerke werd vergund door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 03/11/2014 (8.00/31006/3632.1, zie historiek). In deze vergunning wordt de inplanting van de RWZI gemotiveerd en worden ook de mogelijke hinderaspecten besproken:

- De inplantingsplaats van de RWZI werd weloverwogen gekozen in samenspraak met de adviserende instanties (voorliggende Inplantingsplaats voldoet aan de vereisten inzake het vrijwaren van de open ruimte en het aansluiten bij het woongebied, de mogelijke hinderaspecten voor de omwonenden, het graviteitsprincipe en de ligging t.o.v. de saneren afvalwaters, de bereikbaarheid en de integratie in de omgeving).

- Er worden maatregelen genomen inzake geur-, geluid- en visuele hinder om de mogelijke hinder voor omwonenden te beperken. Mitigerende of milderende maatregelen moeten de impact op de natuur en het vogelrichtlijngebied beperken. De installatie wordt geïntegreerd in het landschap.

Gezien het rioolwaterzuiveringsstation werd vergund en de inplanting ervan bijgevolg stedenbouwkundig aanvaardbaar werd geacht, kan ook voorliggende aanvraag voor de bijhorende riolerings- en wegeniswerken in overweging worden genomen.

Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art:1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex,

Het doel van het project is om alle afvalwater van Oostkerke (deelgemeente stad Damme), met inbegrip van de groene clusters te verzamelen en af te voeren naar de toekomstige rioolwaterzuiveringsinstallatie via het bovengemeentelijk project "Collectering Oostkerke". De aanvraag gebeurt in het kader van een betere waterhuishouding en binnen het beleid dat een gescheiden afvoer van hemelwater en afvalwater nastreeft.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften voor wat betreft gedeelte in woongebied volgens het gewestplan en voor wat betreft het gedeelte in het hierboven vermelde bijzonder plan van aanleg. De aanvraag wijkt af van de voorschriften voor wat betreft het gedeelte in agrarisch gebied volgens het gewestplan.

Conform art. 4.4.7.§2. uit. de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben.

Conform art. 3 §1 7° van het Besluit betreffende handelingen van algemeen belang kan de aanleg, wijziging of uitbreiding van ondergrondse voor het openbaar net bedoelde leidingen en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel-, oppervlakte- en afvalwaters en bijbehorende kleinschalige infrastructuur zoals controlepunten, pomp- en overslagstations beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De werken situeren zich grotendeels op het openbaar domein (uitgezonderd twee pompstations en een perceel ter hoogte van de Sabtsweg) met aansluitingen ter hoogte van de ontsluiting van de bestaande woningen.

De drie pompstations (niet afsluiting) worden aangelegd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, doch bevinden zich aansluitend 'bij bestaande bebouwing gelegen in woongebied. PS1 wordt voorzien op de plaats van de huidige zuivering, PS2 en PS3 zijn van zo'n omvang dat ze niet op openbaar domein voorzien kunnen worden. Deze twee pompstations worden op een compacte wijze aangelegd in de hoek van twee percelen akkerland. De Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling stelt dat de landbouwstructuren slechts minimaal worden aangetast en adviseert de aanvraag gunstig, op voorwaarde dat de betrokken landbouwpercelen ten alle tijde bereikbaar moeten blijven met hedendaags landbouwmateriaal.

De rioleringswerken situeren zich ondergronds en hebben geen impact op de omgeving. De deksels van de inspectieputten zijn zichtbaar, maar komen gelijk met het maaiveldniveau en

hebben geen significante ruimtelijke impact. De pompstations zijn bijna volledig ondergronds: enkel de stuurkasten, de verluchtingspijpen (bij twee van de pompstations) en de regendichte deksels zijn zichtbaar en de dekplaten zijn slechts deels zichtbaar (15cm).

Het grootste gedeelte van de wegenis wordt hersteld in bestaande toestand, enkel twee wegen in het centrum van Oostkerke (Hoekestraat en de Sint-Guthagostraat) worden heraangelegd met kasseien in plaats van asfalt. Dit is een duurzaam materiaal dat zal aansluiten bij de historische dorpskern. Alle opritten over het volledige projectgebied worden hersteld naar de bestaande toestand.

Uit het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact heeft en dat er toepassing kan worden gemaakt van art 4.4.7.P uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De heraanplant na het rooien van de bomen dient ten laatste uitgevoerd te worden in het eerstvolgend plantseizoen na uitvoering van de werken. Bij een niet geslaagde heraanplant dient deze opnieuw vervangen te worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

3.

Op 24 september 2015 dient de nv AQUAFIN een nieuwe aanvraag in bij de verwerende partij voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Met een beslissing van 9 juni 2016 verleent de verwerende partij aan de nv AQUAFIN een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie op de percelen gelegen te 8340 Damme, Sabtsweg zn met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 652, 65A, 65B, 66A2, 66E en 66K.

Met een aangetekende brief van 8 augustus 2016 vordert de verzoekende partij bij de Raad de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 juni 2016. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1516/RvVb/0787/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden met betrekking tot de tijdigheid geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij meent dat zij als omliggende bewoner hinder en nadelen zal ondervinden door de bestreden beslissing. Zij licht toe dat de riolerings- en wegeniswerken worden uitgevoerd in de onmiddellijke nabijheid van haar woning. Uit het aanvraagdossier blijkt dat de Sabtsweg zal

worden heraangelegd en dat er in de Eienbroekstraat een asfaltverharding van ongeveer 4,5 m wordt aangelegd, met aan beide weerszijden een open gracht. De verzoekende partij zal dan ook geconfronteerd worden met de hinderaspecten die daaruit voortvloeien. In het bijzonder wijst zij op het te verwerken afvalwater dat langs de open gracht naar haar eigen terrein zal worden afgevoerd, waardoor zij vreest geurhinder te zullen ondervinden. Verder stelt zij dat een gedeelte van de werken zullen worden uitgevoerd op haar eigendom wat betekent dat de uitvoering van de vergunde werken aanleiding zal geven tot onteigening van een gedeelte van haar eigendom.

Verder wijst de verzoekende partij op het feit dat zij in de onmiddellijke omgeving van de geplande waterzuiveringsinstallatie woont, waarop de vergunde riolerings- en wegeniswerken zullen worden aangesloten. De exploitatie van die waterzuiveringsinstallatie zal volgens de verzoekende partij visuele hinder, geurhinder en lawaaihinder veroorzaken. Zij benadrukt dat de met de bestreden beslissing vergunde wegenis- en rioleringswerken onlosmakelijk verbonden zijn met de nog op te richten waterzuiveringsinstallatie. De verzoekende partij bekritiseert dat de tussenkomende partij de wegenis- en rioleringswerken kunstmatig heeft afgesplitst van de waterzuiveringsinstallatie die de tussenkomende partij wenst op te richten. Verwijzend naar haar eerste middel ten gronde meent zij dat een dergelijke onwettige werkwijze niet tot gevolg kan hebben dat zij niet over het rechtens vereiste belang zou beschikken om de bestreden beslissing aan te vechten.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij en zet uiteen dat de bestaande wegenis na het openbreken grotendeels in de oorspronkelijke staat wordt hersteld, zodat het uitzicht van de verzoekende partij niet wijzigt. Wat betreft de wegeniswerken aan de Sabtsweg en de Eienbroekstraat stelt de verwerende partij dat ook na die werken beide straten even breed zullen blijven, met het enkele verschil dat er betonnen goten worden aangelegd ter verbetering van de afwatering. De impact en het uitzicht van de werken zijn volgens de verwerende partij dan ook onbestaande. Verder ziet de verwerende partij niet in hoe de vergunde werken eventuele geurhinder met zich zouden brengen, nu de bestaande toestand zal worden verbeterd en het afvalwater via ondergrondse riolen gekanaliseerd wordt afgevoerd.

De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing niet voorziet in enige onteigening, wat volgens haar ook niet mogelijk is. De wegeniswerken worden uitgevoerd op het openbaar domein en uit niets blijkt dat de private eigendom van de verzoekende partij in het gedrag zou komen. Tot slot beklemtoonde de verwerende partij dat de verzoekende partij zich ter ondersteuning van haar belang niet kan verwijzen naar de op te richten waterzuiveringsinstallatie, nu die niet het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing. Hoewel de met de bestreden beslissing vergunde werken er wel op aangesloten kunnen worden, staan beide projecten op zich. De werken die met de bestreden beslissing worden vergund hebben dan ook helemaal geen impact op het uitzicht en het woonklimaat van de verzoekende partij.

3.

Ook de tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij en voert aan dat het loutere feit dat de aangevraagde wegenis- en rioleringswerken in de onmiddellijke omgeving van de woning van de verzoekende partij uitgevoerd zullen worden, niet volstaat om op ontvankelijke wijze een verzoek tot vernietiging in te stellen. De verzoekende partij moet *in concreto* in het inleidend verzoekschrift zelf het bestaan van de hinder door deze werken aannemelijk maken, hetgeen zij nalaat te doen.

De tussenkomende partij verduidelijkt dat de werken die middels de bestreden beslissing vergund werden, niet op de eigendom van de verzoekende partij uitgevoerd zullen worden. Ter hoogte van haar eigendom beperken de werken zich ertoe de bestaande wegenis op te breken,

onder het openbaar domein collectorleidingen en rioleringen te leggen en de straat opnieuw aan te leggen. Uiterlijk wijzigt de situatie volgens de tussenkomenende partij dus niet ten opzichte van de bestaande situatie, meer zelfs, zij verbetert die doordat het afvalwater gescheiden wordt van het hemelwater en afzonderlijk ondergronds verzameld en afgevoerd wordt. De tussenkomenende partij stelt dat de verzoekende partij de hinder die zij meent te zullen ondervinden, op geen enkele manier aannemelijk maakt. De vrees voor geurhinder door de afvoer van afvalwater is volgens de tussenkomenende partij niet meer dan een vage en algemene bewering. De verzoekende partij bewijst niet dat na de werken het afvalwater via open grachten naar haar terrein afgevoerd zal worden, laat staan dat dit een gevolg is van de werken. De verzoekende partij verwijst immers niet naar de huidige situatie waarin het afvalwater reeds via de open grachten afgevoerd wordt. Uit niets blijkt dat de situatie op dit vlak door de bestreden beslissing zal verergeren, integendeel.

Evenmin kan de verzoekende partij volgens de tussenkomenende partij met succes verwijzen naar de hinder die zij vreest bij de bouw van de waterzuiveringsinstallatie. Zij wijst er op dat de bouw van de waterzuiveringsinstallatie niet het voorwerp uitmaakt van de bestreden vergunningsbeslissing. De vrees dat er in de toekomst mogelijks nog vergunningen zouden worden verleend betreffen geen hinder of nadelen ten gevolge van de bestreden beslissing. Met mogelijke hinder of nadelen die het gevolg zouden zijn van de bouw, laat staan van de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie, kan dan ook geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van het belang. Tot slot merkt de tussenkomenende partij op dat de vrees voor onteigening evenmin een afdoende belang oplevert, nu geen van de werken die het voorwerp uitmaken van de bestreden beslissing op de eigendom van verzoekende partij uitgevoerd worden.

4.

De verzoekende partij herhaalt in haar wederantwoordnota dat het volstaat dat de hinder als aannemelijk voorkomt en dat er wel degelijk rekening gehouden kan worden met de hinder veroorzaakt door de waterzuiveringsinstallatie. Zij verwijst naar het aanvraagdossier waaruit blijkt dat het doel van de werken erin bestaat al het afvalwater af te voeren naar die waterzuiveringsinstallatie. Wanneer de met de bestreden beslissing vergunde werken alsnog worden uitgevoerd, heeft dit volgens de verzoekende partij tot gevolg dat het later niet meer mogelijk is om de waterzuiveringsinstallatie alsnog uit te voeren op een andere locatie, nu zij zal moeten aansluiten op de reeds voorziene rioleringsbuizen. Tot slot licht de verzoekende partij toe dat de verwerende partij beide aanvragen kunstmatig van elkaar heeft afgesplitst. Oordelen dat de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet dienstig is voor het belang betekent volgens de verzoekende partij dat een globaal project kan afgesplitst worden om vervolgens te stellen dat de impact van de verschillende delen niet voldoende is om een belang uit te putten.

5.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting voegt de tussenkomenende partij niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden. Het vereiste van een belang bij het beroep mag wel niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH, 30 september 2010, nr. 109/2010).

2.

In de uiteenzetting van haar belang voert de verzoekende partij aan dat het te verwerken afvalwater langs de open gracht naar haar eigen terrein zal worden afgevoerd, waardoor zij vreest geurhinder te zullen ondervinden. Aldus maakt de verzoekende partij voldoende aannemelijk hinder en nadelen te zullen ondervinden door de bestreden beslissing.

De door de verzoekende partij gevreesde impact op de woonkwaliteit van haar pand als gevolg van geurhinder door de afvoering van afvalwater wordt afdoende geargumenteed. Anders dan wat de verwerende partij en de tussenkomenende partij opwerpen, hoeft de verzoekende partij niet aan te tonen of nog maar aannemelijk te maken dat de door de bestreden beslissing vergunde toestand op het vlak van hinder en nadelen ernstiger zou zijn dan de bestaande toestand. Voor de beoordeling van het belangvereiste volstaat het dat er hinder is of kan zijn, niet dat die hinder ernstiger is dan de vorige toestand of de bestreden beslissing een verbetering zou zijn.

Zoals reeds gesteld vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO niet dat een verzoekende partij hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing moet ondervinden. Het volstaat dat zij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing bestaat.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel, opgedeeld in twee onderdelen, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCR en van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een eerste onderdeel legt de verzoekende partij uit dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk bevestigt dat de aangevraagde werken enkel en alleen in het kader staan van de nog aan te leggen rioolwaterzuiveringsinstallatie. De vergunde werken hebben bijgevolg geen enkel nut indien de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet wordt geïnstalleerd. De verzoekende partij wijst er op dat op het ogenblik van de bestreden beslissing de verwerende partij op de hoogte was van zowel het vernietigingsberoep tegen de vergunde rioolwaterzuiveringsinstallatie als van het eerdere vernietigingsarrest van de Raad van State met betrekking tot artikel 3, §1, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000. De verwerende partij was bijgevolg ook op de hoogte dat de vergunning voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie zeer waarschijnlijk zou worden vernietigd, wat de verzoekende partij ook heeft aangekaart tijdens de administratieve beroepsprocedure.

De verzoekende partij meent dat de verwerende partij met dit alles geen rekening heeft gehouden en een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend op basis van een zeer precair gegeven, met name de nog aan te leggen rioolwaterzuiveringsinstallatie. De verzoekende partij verduidelijkt dat de verwerende partij had moeten vaststellen dat de huidige aanvraag een onrechtmatige en kunstmatige opsplitsing inhield van de aanvraag van de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Beide vergunningen zijn volgens de verzoekende partij immers één en ondeelbaar. Door dit niet te doen en de feitelijke en juridische realiteit naast zich te leggen heeft de verwerende partij de genoemde beginselen van behoorlijk bestuur geschonden.

In een tweede onderdeel benadrukt de verwerende partij dat de vergunde wegenis- en rioleringswerken samen met de aanvraag voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie beoordeeld dienen te worden. In het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is de verwerende partij verplicht om rekening te houden met alle relevante aspecten waaronder de functionele inpasbaarheid, de mobiliteit en het gebruiksgenot. De verwerende partij diende bij de beoordeling van de aanvraag weet te hebben van de aanvraag in al haar aspecten en bijgevolg ook de wijze waarop het afvalwater naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie zou worden afgevoerd.

De verzoekende partij herhaalt dat de verwerende partij had moeten vaststellen dat de huidige aanvraag een onrechtmatige en kunstmatige opsplitsing inhield van de aanvraag van de rioolwaterzuiveringsinstallatie en bijgevolg de vergunning diende te weigeren.

2.

De verwerende partij antwoordt op het eerste onderdeel dat de doelstelling om een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan te leggen niet betekent dat de verwezenlijking van de huidige aanvraag nutteloos zou zijn. Zij merkt op dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de huidige aanvraag twee doelstellingen dient, met name enerzijds de afwatering van het afvalwater naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie en anderzijds de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel. De vraag of de aangevraagde werken enig nut hebben, is bovendien geen beoordelingscriterium voor de vergunningverlenende overheid. In ieder geval heeft de aanvraag volgens de verwerende partij wel degelijk een nut net omdat het ook de bedoeling is om een gescheiden afwateringsstelsel te installeren. Tot slot merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij er al te makkelijk van uitgaat dat door de gedeeltelijke vernietiging van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 de rioolwaterzuiveringsinstallatie niet langer verwezenlijkt zal kunnen worden.

Aangaande het tweede onderdeel laat de verwerende partij nog gelden dat de verzoekende partij uitgaat van de veronderstelling dat de verwezenlijking van een gesplitst rioleringsstelsel nutteloos is zonder de bouw van een nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallatie. Wanneer het nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallatie er niet komt, kan het gescheiden rioleringsstelsel aangesloten worden op een reeds bestaande waterzuiveringsinstallatie. De verwerende partij stelt tot slot dat op heden het afvalwater van elke particulier op milieuonvriendelijke wijze ter plaatse wordt geloosd. Hoewel beide projectonderdelen bij elkaar aansluiten, kan de huidige aanvraag op zich bestaan en uitgevoerd worden.

3.

De tussenkomende partij acht het vreemd te moeten vaststellen dat de verzoekende partij uitgaat van een onlosmakelijke verbondenheid tussen de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie en de wegenis- en rioleringswerken die het voorwerp uitmaken van huidige procedure. De verzoekende partij heeft dit standpunt immers niet ingenomen tijdens de procedure bij de Raad van State, tegen het nieuwe artikel 3 § 1, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000. Integendeel, voor de Raad van State heeft de verzoekende partij zich uitdrukkelijk akkoord

verklaard met een gedeeltelijke vernietiging van dit artikel, met name enkel voor zover het de vergunningverlening met afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften betreft voor rietvelden en rioolwaterzuiveringsinstallaties voor maximaal 1.000 IE. De tussenkomende partij benadrukt dat indien de verzoekende partij toch van oordeel is dat beide zaken toch onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, zij logischerwijze had moeten blijven aandringen op een vernietiging van het volledige artikel 3 § 1, 7° voor wat de aanleg van leidingen betreft en voor de aanleg van rietvelden en waterzuiveringsinstallaties.

Door zich niet te verzetten tegen een gedeeltelijke vernietiging van het nieuwe artikel 3 § 1, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 heeft de verzoekende partij volgens de tussenkomende partij de rechtsgrond laten bestaan om de huidige vergunning af te leveren. De tussenkomende partij vindt het onwerkbaar indien zij geen stedenbouwkundige vergunningen zou kunnen aanvragen voor collectorleidingen die ooit naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie zullen leiden zonder tegelijk de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie zelf aan te vragen.

De tussenkomende partij licht toe dat op het ogenblik dat de verwerende partij de bestreden beslissing nam, de stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van de waterzuiveringsinstallatie nog steeds bestond, aangezien de Raad over het daartegen ingestelde beroep nog geen uitspraak had gevelde. Hoewel de wettigheid van die stedenbouwkundige vergunning werd betwist, kon en mocht de verwerende partij daar geen rekening mee houden. De tussenkomende partij beklemtoont dat de verwerende partij een overheid is die niet de bevoegdheid heeft om de wettigheid van administratieve beslissingen in twijfel te trekken. Zij kan geen toepassing maken van artikel 159 van de Grondwet en zelf oordelen dat de vergunningsbeslissing onwettig is. De verwerende partij diende dus uit te gaan van de bestaande vergunning voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie.

4.

In haar wederantwoordnota erkent de verzoekende partij dat de verwerende partij geen toepassing mag maken van artikel 159 van de Grondwet. Dit betekent volgens haar echter niet dat de verwerende partij geen rekening moest houden met het precair karakter van de vergunning voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Artikel 159 van de Grondwet houdt enkel in dat de vergunningverlenende overheden niet zelf een bepaalde administratieve rechtshandeling voor onbestaande mogen houden, het impliceert niet dat de verwerende partij er moest vanuit gaan dat de realisatie van de rioolwaterzuiveringsinstallatie een vaststaand en zeker feit was. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij de feitelijke en juridische realiteit niet volledig buiten beschouwing mocht houden en dus niet op basis van de geplande realisatie van de rioolwaterzuiveringsinstallatie de voorliggende werken vergunnen. De verzoekende partij verwijst nog naar een e-mail van de juridisch adviseur van Ruimte Vlaanderen waaruit zou blijken dat de tussenkomende partij op het ogenblik dat de verwerende partij de bestreden beslissing nam, reeds afstand had gedaan van de milieuvergunning voor rioolwaterzuiveringsinstallatie waardoor de corresponderende stedenbouwkundige vergunning reeds was vervallen.

De verzoekende partij verduidelijkt verder dat de beperking van de vernietiging werd gedaan in een andere procedure en in de specifieke context van die procedure en de tussenkomende partij niet zomaar de specifieke stappen uit deze procedure kan toepassen op de huidige procedure, die in een andere context tot stand is gekomen en een andere grondslag heeft. Tot slot licht de verzoekende toe dat het wel kan zijn dat de bestreden beslissing nog een bijkomend doel heeft, zoals het realiseren van een gescheiden rioleringsstelsel, maar dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het hoofddoel gelegen is in het afvoeren van het afvalwater naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie.

5.

De tussenkomenende partij voegt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting niets wezenlijks meer toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Met haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij een nieuw stuk toe (stuk 8) met name een afschrift van een e-mail van de juridisch adviseur van Ruimte Vlaanderen van 30 januari 2015, waaruit zou blijken dat de tussenkomenende partij op 28 januari 2015, en dus voor de bestreden beslissing reeds afstand had gedaan van de milieuvergunning voor de rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Artikel 77 Procedurebesluit bepaalt dat een verzoekende partij aan de wederantwoordnota of de toelichtende nota nieuwe geïnventariseerde overtuigingsstukken kan toevoegen voor zover zij nog niet over die stukken kon beschikken op het ogenblik waarop het verzoekschrift werd ingediend of voor zover ze noodzakelijk zijn in repliek op de antwoordnota van de verweerder.

De wederantwoordnota is bedoeld om meer uitleg te geven over de middelen die al in het verzoekschrift staan, en te antwoorden op de argumenten van de partijen. Overtuigingsstukken moeten door de verzoekende partij dan ook in de regel ingediend worden samen met haar verzoekschrift en niet meer met de wederantwoordnota. Overtuigingsstukken kunnen door de verzoekende partij evenwel nog ingediend worden samen met haar wederantwoordnota, indien zij er toe dienen om de in het verzoekschrift uiteengezette wettigheidskritiek verder te staven met stukken waarover zij voorheen nog niet kon beschikken of om te antwoorden op de argumenten van de andere procespartijen. Het blijkt echter niet dat dit het geval is en de wederantwoordnota bevat dienaangaande ook geen enkele verantwoording.

In de mate dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota het enige middel uitbreidt, met verwijzing naar dit stuk, is het niet ontvankelijk.

2.

De verzoekende partij bekritiseert in het tweede onderdeel van het eerste middel in essentie dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geen rekening heeft gehouden met de nog aan te leggen rioolwaterzuiveringsinstallatie en enkel de aanvraag op zich heeft beoordeeld. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij de wegenis- en rioleringswerken niet kon vergunnen zonder een beoordeling van het hoofdproject.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht moet een vergunningverlenende overheid de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing te vermelden motieven moeten bovendien afdoende zijn. Er kan slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

Wanneer de vergunningverlenende overheid afwijkt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat zij haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger dient te motiveren. Het gegeven dat de betrokken adviezen, opmerkingen of bezwaren niet punt voor punt moeten weerlegd worden, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. De vergunningverlenende overheid moet aangeven of afdoende laten blijken waarom zij de argumentatie in het advies, hetzij in de bezwaren en opmerkingen niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet. Uit de bestreden beslissing moet blijken waarom in tegengestelde zin wordt beslist.

4.

Met de bestreden beslissing verleent de verwerende partij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor wegenis- en rioleringswerken. In de beschrijving van de aanvraag, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, wordt gesteld dat het doel van het project erin bestaat om alle afvalwater van Oostkerke te verzamelen en af te voeren naar de toekomstige rioolwaterzuiveringsinstallatie langs de Sabtsweg. Verder wordt gesteld dat er twee toevoer(pers)leidingen worden geplaatst, en dat de volledige riolering voorziet in een scheiding van afval- en hemelwater op perceelsniveau.

5.

Zoals uit het feitenrelaas blijkt heeft de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend, waarin zij onder meer wijst op de hinder en nadelen die zij zal ondervinden door de inplanting en exploitatie van de nog aan te leggen waterzuiveringsinstallatie nabij haar woning. In haar bezwaarschrift kaart de verzoekende partij op omstandige wijze het gebrek aan een degelijk alternatieven onderzoek aan, en stelt zij dat de locaties die werden aangevoerd niet degelijk werden onderzocht en dat er minstens enkele andere locaties helemaal niet werden onderzocht. De verzoekende partij merkt in haar bezwaarschrift dan ook op dat het ruimtelijk verkieselijker is om de waterzuiveringsinstallatie in te planten op een andere locatie en dus niet op haar eigendom.

De verwerende partij onderzoekt en beantwoordt de bezwaren van de verzoekende partij in de betreden beslissing en stelt:

“ ...

Evaluatie bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van Damme:

"Het bezwaar betreft in feite een bezwaar tegen de inplanting van de KWZI. Dit werd reeds behandeld bij het aanvraagdossier voor de KWZI en maakt geen deel uit van voorliggend aanvraagdossier. Bezwaar is ongegrond."

Na onderzoek van het bezwaar wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

De beoordeling van het bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van Damme wordt bijgetreden.

De rioolwaterzuiveringsinstallatie aan de Sabtsweg te Oostkerke werd vergund door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar op 03/11/2014 (8.00/31006/3632.1, zie historiek). In deze vergunning wordt de inplanting van de RWZI gemotiveerd en worden ook de mogelijke hinderaspecten besproken:

- De inplantingsplaats van de RWZI werd weloverwogen gekozen in samenspraak met de adviserende instanties (voorliggende Inplantingsplaats voldoet aan de vereisten inzake het vrijwaren van de open ruimte en het aansluiten bij het woongebied, de mogelijke hinderaspecten voor de omwonenden, het graviteitsprincipe en de ligging t.o.v. de saneren afvalwaters, de bereikbaarheid en de integratie in de omgeving).*
- Er worden maatregelen genomen inzake geur-, geluid- en visuele hinder om de mogelijke hinder voor omwonenden te beperken. Mitigerende of milderende maatregelen moeten de impact op de natuur en het vogelrichtlijngebied beperken. De installatie wordt geïntegreerd in het landschap.*

Gezien het rioolwaterzuiveringsstation werd vergund en de inplanting ervan bijgevolg stedenbouwkundig aanvaardbaar werd geacht kan ook voorliggende aanvraag voor de bijhorende riolerings- en wegeniswerken in overweging worden genomen.

Het bezwaar is ontvankelijk en ongegrond.

...

Uit voorgaande overwegingen blijkt dat de verwerende partij zich aansluit bij de beoordeling van het bezwaar door het college van burgemeester en schepenen van de stad Damme die stelt dat de beoordeling van het rioolwaterzuiveringsinstallatie reeds werd behandeld bij het daarvoor ingediende aanvraagdossier en dus geen deel uitmaakt van de huidige aanvraag voor de wegenis- en rioleringswerken. Verder verwijst de verwerende partij naar de vergunning van de rioolwaterzuiveringsinstallatie waarin de hinderaspecten reeds werden besproken. De verwerende partij besluit vervolgens dat *"gezien het rioolwaterzuiveringsstation werd vergund en de inplanting ervan bijgevolg stedenbouwkundig aanvaardbaar werd geacht [...] ook voorliggende aanvraag voor de bijhorende riolerings- en wegeniswerken in overweging [kan] worden genomen"*.

Een dergelijke motivering is naar het oordeel van de Raad kennelijk onredelijk minstens onzorgvuldig. Ter weerlegging van de uitvoerige bezwaren van de verzoekende partij met betrekking tot de aan te leggen rioolwaterzuiveringsinstallatie lijkt de verwerende partij genoeg te nemen met een loutere verwijzing naar de vergunningsbeslissing van 3 november 2014, om vervolgens te besluiten dat aangezien het rioolwaterzuiveringsstation reeds werd vergund en de inplanting ervan stedenbouwkundig aanvaardbaar werd geacht, ook de aanvraag voor de bijhorende riolerings- en wegeniswerken in overweging kan worden genomen.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij aanvoert, staat het een aanvrager in principe vrij om een bepaald project op te splitsen in meerdere deelprojecten en voor elk van deze deelprojecten afzonderlijk een vergunningsaanvraag in te dienen. Evenwel, indien de aanvraag dient te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, dient de bevoegde overheid de ingediende

bezwaren te onderzoeken en te beoordelen, niet alleen ten aanzien van het voorwerp van de aanvraag voor een van de deelprojecten als zodanig, maar tevens, wanneer het bezwaren betreft die betrekking hebben op de gevolgen van het totale project waarvan de aanvraag een onderdeel uitmaakt, ten aanzien van het totale project en zijn gevolgen. Een derde belanghebbende dient immers, wanneer een openbaar onderzoek is vereist, op straffe van schending van het hem toegekende recht zijn bezwaren en opmerkingen te laten kennen en van de verplichting van de bevoegde overheid deze bezwaren te onderzoeken en te beoordelen, nuttig bezwaren te kunnen aanvoeren die, hoewel zij niet rechtstreeks voortvloeien uit elk van de deelprojecten afzonderlijk, toch het gevolg kunnen zijn van het realiseren van alle deelprojecten samen genomen.

De Raad treedt het betoog van de verzoekende partij bij in zoverre zij opmerkt dat de verwerende partij de aanvraag voor het aanleggen van wegenis- en rioleringswerken niet los kon beoordelen van de aanvraag (en reeds bekomen vergunning) voor de aanleg van de waterzuiveringsinstallatie. Uit de bestreden beslissing blijkt alvast niet dat de verwerende partij de ingediende bezwaren heeft onderzocht en beoordeeld ten aanzien van het totale project en zijn gevolgen. Door de bezwaren van de verzoekende partij louter weg te schrijven met de stelling dat *“gezien het rioolwaterzuiveringsstation werd vergund en de inplanting ervan bijgevolg stedenbouwkundig aanvaardbaar werd geacht [...] ook voorliggende aanvraag voor de bijhorende riolerings- en wegeniswerken in overweging [kan] worden genomen”* komt de verwerende partij niet tegemoet aan de op haar rustende zorgvuldigheids- en motiveringsplicht.

Voorgaande vaststelling geldt des te meer nu de Raad van State de bepaling die aan de grondslag lag van de vergunningsbeslissing van 3 november 2014 reeds had vernietigd met zijn arrest van 13 januari 2015 met nummer 229.800 en aangezien de wettigheid van de vergunningsbeslissing van 3 november 2014 op het ogenblik dat de verwerende partij de huidige bestreden beslissing nam, reeds het voorwerp was van een vernietigingsberoep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De verwerende en de tussenkomende partij zetten voor de Raad nog uitgebreid uiteen dat de bestreden beslissing een afzonderlijk bestaan kent van de nog aan te leggen rioolwaterzuiveringsinstallatie. Met name wijzen zij er op dat de aanleg van de rioleringswerken in hoofdzaak tot doel hebben een gescheiden rioleringsstelsel aan te leggen. De verwerende partij verduidelijkt hierbij nog dat het gescheiden rioleringsstelsel eventueel aangesloten kan worden op een reeds bestaande waterzuiveringsinstallatie, zodat beide vergunningen van elkaar splitsbaar zijn.

De Raad benadrukt dat zij zich niet in de plaats kan en mag stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing. De uitvoerige toelichting van de verwerende en de tussenkomende partij met betrekking tot de dubbele doelstelling van de bestreden beslissing, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat dit minstens niet blijkt uit de bestreden beslissing. Zoals reeds gesteld, blijkt uit de omschrijving van de aanvraag in de bestreden beslissing dat het doel van het project er net in bestaat om alle afvalwater van Oostkerke te verzamelen en af te voeren naar de toekomstige rioolwaterzuiveringsinstallatie langs de Sabtsweg. Met de *post factum* motivering van de verwerende en tussenkomende partij kan dan ook geen rekening worden gehouden bij de beoordeling van de gegrondheid van het middel.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 13 februari 2015, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken op de percelen gelegen te 8340 Damme, Eienbroekstraat / Heitegemstraat / Hoekestraat / Koolkerkesteenweg / Sabtsweg / St.-Guthagostraat / Westkapellesteenweg / Zuidbroekstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 93 en 66/02A en sectie D nummer 150A.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT